Súd:	Okresný súd Trenčín
Spisová značka:	PB-4C/13/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu:	3723200940
Dátum vydania rozhodnutia:	09. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Katarína Krivulčíková
ECLI:	ECLI:SK:OSTN:2024:3723200940.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v spore žalobcov 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, D. E. a 2/ F. F. B., A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX, obaja právne zastúpení Mgr. Tomášom Dragulom, advokátom, Centrum 26/31, Považská Bystrica proti žalovanému F. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. F. XX, D. E., právne zastúpenému JUDr. Róbert Fatura, advokát, s.r.o., Centrum 18/23, Považská Bystrica, za účasti intervenienta Allianz - Slovenská poisťovňa Pribinova 19, Bratislava, IČO: 00 151 700 o náhradu nemajetkovej ujmy takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 1/ náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5 000 Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 2/ náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 2 000 Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.

IV. Žalobcovia 1/,2/ m a j ú voči žalovanému nárok na náhradu trov konania z priznanej sumy v rozsahu 100 %, ktorú náhradu trov konania je žalovaný povinný zaplatiť žalobcom 1/,2/ / do 3 dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré po právoplatnosti tohto rozsudku vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia 1/,2/ svojou žalobou proti žalovanému domáhali sa zaplatenia - žalobca 1/ sumy 10 000 Eur a žalobkyňa 2/ sumy 4 000 Eur titulom nemajetkovej ujmy. Žalobu odôvodnili tým, že dňa 19. januára 2022 asi o 06.42 h v Považskej Bystrici, časť Horný Moštenec, došlo k dopravnej nehode tak, že pri funkčnom verejnom osvetlení vodič motorového vozidla riadiaci osobné motorové vozidlo značky Škoda Octavia, evidenčného čísla D. XXXXX, po ceste číslo III/1965, smerom od miestneho kostola na Dolný Moštenec, kde v úseku cesty pri rodinnom dome č. 51, v dôsledku nesprávnej techniky jazdy spočívajúcej v nevenovaní sa plne vedeniu vozidla a sledovaniu situácie v cestnej premávke, pri rýchlosti jazdy 52 km/h ± 10 %, nedbajúc na zvýšenú opatrnosť vo vzťahu k možnému prechádzaniu chodcov cez vozovku, oneskorene reagoval o časovú diferenciu 1,34 sekundy na chodkyňu I. B., prechádzajúcu cez vozovku, mimo priechodu pre chodcov, šikmo z pravej strany cesty na ľavú v smere jazdy vozidla, do ktorej pri strede vozovky narazil ľavou prednou časťou vozidla, pričom chodkyňa I. B. pri dopravnej nehode utrpela úrazovo-krvácavý šok pri drvivých poraneniach hrudníka (rozlomenie hrudnej chrbtice, pomliaždenie miechy, pomliaždenie pľúc, krvácanie do pohrudnicovej dutiny), ktoré utrpela spolu s ďalšími menej závažnými zraneniami, pričom na následky týchto zranení na mieste nehody dňa 19.01.2022 o 07.25 h zomrela. Za toto konanie bol vodič dopravného prostriedku - žalovaný , Trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 25.01.2023 sp. zn. 1T/3/2023, ktorý trestný rozkaz

nadobudol právoplatnosť dňa 10.02.2023, uznaný za vinného zo spáchania trestného činu usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Tr. Zákona a odsúdený na rôzne druhy a výmeru trestu, pričom bol zároveň zaviazaný na náhradu škody poškodenému - žalobcovi 1/, a to škodu vo výške 1440,54 Eur titulom pohrebného a vo výške 303,27 Eur titulom trov právneho zastúpenia, pričom so zvyškom nároku na náhradu škody bol žalobca 1/ odkázaný na civilný proces, pričom predmetným trestným rozkazom nebolo rozhodnuté o nároku žalobcu 2/, ktorý si v trestnom konaní taktiež uplatňoval náhradu nemajetkovej ujmy. Uviedli ďalej, že žalobcovi 1/ zároveň prisľúbila poisťovňa, ktorá likvidovala za žalovaného predmetnú poistnú udalosť - Alianz - Slovenská poisťovňa zaslať škodu vo výške 1440,54 Eur, avšak v časti nemajetkovej ujmy, ktorú žalobcovia 1/, 2/ žiadali od žalovaného uhradiť na základe zaslanej výzvy zo dňa 31.03.2023, zaslala Poisťovňa právnemu zástupcovi žalobcov 1/, 2/ list, ktorým oznámila, že prípadnú nemajetkovú ujmu bude plniť až na základe právoplatného rozhodnutia súdu, pričom do začatého konania vstúpi až ako intervenient na základe podnetu od žalovaného, ako ich klienta, z ktorého dôvodu nie je Poisťovňa označená ako ďalší žalovaný v poradí, avšak predmet sporu sa týka aj tejto Poisťovne, nakoľko táto likvidovala predmetnú škodovú udalosť, pričom právo žalovať len škodcu resp. poisťovňu, resp. oboch, vyplýva okrem iného aj z Uznesenia Najvyššieho súdu SR z 21.10.2020 sp. zn. 4Cdo/5/2020. Žalobcovia poukázali na to, že pri dopravnej nehode špecifikovanej vyššie došlo nielen k usmrteniu človeka I. B., ale aj osoby, ktorá mala jediného syna a jedinú vnučku, t.j. žalobcov 1/ a 2/ a tieto osoby boli na seba veľmi úzko citovo naviazané. G., ktorá bola žalobcom 1/ a 2/ stratou ich blízkej osoby spôsobená, nie je možné v celosti akýmkoľvek spôsobom nahradiť a už vonkoncom nie iba morálnou satisfakciou v podobe odsúdenia vinníka dopravnej nehody. Takýmto zásahom do osobnostného práva žalobcov 1/ a 2/ bola narušená celistvosť rodiny a následky tohto zásahu sú trvalé a neodstrániteľné a v citovej oblasti aj nenapraviteľné, nakoľko napriek veku I. B. bola táto zdravá a schopná sa postarať nielen o seba, ale v prípade potreby pomôcť aj členom svojej rodiny. I. B. bola vždy nápomocná, a to ku tretím osobám, ale najmä členom svojej rodiny, pričom priamych potomkov (do druhého pokolenia) mala iba dvoch a to vyššie uvedených žalobcov 1/ a 2/, ktorí vyššie špecifikovaným konaním prišli o svoju blízku osobou, ktorá predstavovala nielen blízkeho človeka s poukazom na rodinné väzby, ale taktiež blízkeho človeka po emocionálnej stránke, s ktorým sa navštevovali a udržiavali blízke citové väzby aj s poukazom na skutočnosť, že bývali počas celého života „tak povediac v jednom meste“. Napriek vyššie uvedeným skutočnostiam v trestnom konaní, bez spôsobovania ďalšej citovej traumy, „znovuprežívaním“ udalostí pri strate blízkej osoby, nedošlo do dnešného dňa ku náhrade tejto ujmy a to ani len čiastočne, pričom ujma, ktorú utrpeli je trvalá a táto zničila medziľudské vzťahy v rámci rodiny, kedy žalobcovia 1/ a 2/ už viac neuvidia svoju blízku osobu a naďalej prežívajú traumu z jej náhleho odchodu zapríčineného treťou osobou. Uvedomujú, že akákoľvek finančná kompenzácia ich psychickej ujmy a bolesti zo straty blízkej osoby, im túto blízku osobu nevráti, avšak vzhľadom na celý skutkový stav v danej veci, je podanie takejto žaloby jediným spôsobom, ktorým môže dôjsť k zmierneniu ich ujmy a to v rozsahu nemajetkovej ujmy. Svoj nárok odôvodnili ustanoveniami § 11, § 13 a §15 Občianskeho zákonníka v aktuálnom znení a poukázali na rozsudok Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 11Co 116/2013, v zmysle ktorého „ v rámci náhrady škody sa odškodňuje aj nemajetková ujma spôsobená pozostalým po obeti dopravnej nehody, za ktorú možno priznať náhradu peňažnou formou podľa § 13 Občianskeho zákonníka, ktorú v širšom ponímaní treba považovať za škodu na zdraví podľa § 4 ods. 2 písm. a/ zák. č. 381/2001 Z.z. Takáto náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch preto spadá do rozsahu povinného zmluvného poistenia“.

2. Žalovaný mal za to, že nakoľko mal v čase spôsobenej dopravnej nehody uzatvorenú zmluvu o Povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla so spoločnosťou Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Bratislava, prípadnú nemajetkovú ujmu žalobcov by mala znášať poisťovňa a nie je dôvod na to, požadovať toto plnenie od neho, preto spoločnosti Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. poslal oznámenie o spore a vyzval ju, aby do konania vstúpila ako intervenient na strane žalovaného. Nepoprel, že je na základe Trestného rozkazu Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1T/3/2023 zo dňa 25.01.2023 vinný zo spáchania prečinu usmrtenia podľa ust. § 149 ods. 1 Trestného zákona, kedy mal dňa 19.01.2022 usmrtiť I. B., príbuznú žalobcov. Za spáchanie skutku mu bol uložený trest, ktorý akceptoval a nepodával voči vydanému trestnému rozkazu odpor, keďže si bol vedomý svojho zavinenia. Vyjadril ľútosť zo spáchania skutku, to že pripravil o život iného človeka ho veľmi mrzí a následky tejto traumy má dodnes. Nespochybnil zákonný nárok žalobcov na nemajetkovú ujmu, avšak poukázal na to, že žalobcovia v žalobe okrem všeobecných fráz o narušení celistvosti rodiny, zásahu do rodinného života a spôsobení nenapraviteľného následku vôbec žiadnym spôsobom neodôvodnili svoj návrh konkrétnymi skutočnosťami, akým spôsobom žili, ako často sa navštevovali, čím konkrétne si ako rodinní príslušníci pomáhali a podobne. Čo sa týka výšky nemajetkovej ujmy, ktorú

požadujú žalobcovia, táto sa mu javila ako neprimerane vysoká, no ponechal na uvážení súdu, aby sám vyhodnotil primeranú výšku nemajetkovej ujmy pre toho ktorého žalobcu

3. Dňa 15.05.2023 súdu oznámila Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Pribinova 19, Bratislava IČO: 00 151 700 svoj vstup do konania ako intervenient na strane žalovaného v zmysle ust. § 81 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP"), pričom svoj právny záujem na výsledku konania odôvodnila tým, že žalovaný mal v čase vzniku poistnej udalosti v ich poisťovni uzatvorenú poistnú zmluvu pre poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla č. 8020154046 a vzhľadom k uvedenému, bude rozhodnutím súdu priamo dotknuté postavenie intervenienta, teda jeho práva a povinnosti vyplývajúce z hmotného práva (z poistnej zmluvy). K samotným nárokom uplatneného žalobcami 1/,2/ uviedol, že je nespornou skutočnosťou, že dňa 19.01.2022 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej chodkyňa I. B. utrpela úrazovo-krvácavý šok pri drvivých poraneniach hrudníka, ktoré utrpela spolu s ďalšími menej závažnými zraneniami, pričom na následky týchto zranení na mieste nehody dňa XX.XX.XXXX zomrela. Nespornou skutočnosťou tiež je že žalovaný bol Trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1T/3/2023 zo dňa 25.01.2023 uznaný za vinného zo spáchania trestného činu usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Trestného zákona, trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 10.02.2023. Poukázal na § 193 CSP, v zmysle ktorého je súd viazaný právoplatným rozhodnutím súdu o tom, že bol spáchaný trestný čin a o tom kto ho spáchal, ale mieru zavinenia na vzniknutej ujme pre potreby občianskoprávneho konania rozhoduje samostatne aplikáciou príslušných občianskoprávnych ustanovení. Pojem vina je v zmysle trestnoprávnom obsahovo odlišný od pojmu zavinenie v zmysle občianskoprávnom. V trestnom konaní je vina posudzovaná len z hľadiska pojmových znakov trestného činu, preto by súd nemal bez ďalšieho prevziať výrok trestného súdu o vine žalovaného a vychádzať z neho pri posudzovaní miery zavinenia pôvodcu zásahu ako aj miere zavinenia nebohej. Z trestného rozkazu jednoznačne vyplýva, že nebohá prechádzala cez cestu mimo priechodu pre chodcov, šikmo z pravej strany cesty na ľavú v smere jazdy vozidla. Z relácie o priebehu dopravnej nehody tiež vyplýva, že chodkyňa bola bez viditeľných reflexných prvkov napriek tomu, že viditeľnosť bola znížená v dôsledku svitania (január 6:42 hod.). V zmysle ust. § 53 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke pri prechádzaní cez cestu je chodec povinný prednostne použiť priechod pre chodcov, miesto na prechádzanie, nadchod alebo podchod. Chodec nesmie vstupovať na vozovku, a to ani pri použití priechodu pre chodcov, ak vzhľadom na rýchlosť a vzdialenosť prichádzajúcich vozidiel nemôže cez vozovku bezpečne prejsť. Mimo priechodu pre chodcov sa smie cez vozovku prechádzať len kolmo na jej os. Chodci smú prechádzať cez vozovku mimo priechodu pre chodcov, len ak s ohľadom na vzdialenosť a rýchlosť jazdy prichádzajúcich vozidiel nedonútia ich vodičov na zmenu smeru alebo rýchlosti jazdy. S poukazom na vyššie uvedené mal za to, že chodkyňa porušila viacero dôležitých povinností uložených jej zákonom, čo prispelo k vzniku kolíznej situácie a navrhol, aby súd zohľadnil pri svojom rozhodovaní aj výrazné spoluzavinenie chodkyne na vzniknutej situácii v rozsahu 30%. Navrhol, dokazovanie oboznámení spisu sp. zn. 1T/3/2023, súčasťou ktorého je aj znalecký posudok znalca z odboru cestnej dopravy, ktorý pravdepodobne riešil nielen techniku jazdy vodiča, ale aj spôsob konania chodkyne. Pokiaľ ide o výšku uplatnenej nemajetkovej ujmy - považoval ju vzhľadom na okolnosti prípadu za neprimerane vysokú a poukázal na ust. § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého výšku nemajetkovej ujmy v peniazoch určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Konkrétne okolnosti, na ktoré by mal súd rozhodujúci o výške náhrady nemajetkovej ujmy prihliadať v prípadoch zásahu do osobnostných práv pozostalých osôb, nie sú explicitne v judikatúre NS SR nateraz vyjadrené a mal za to, že daná právna otázka v rozhodovacej praxi ešte nebola vyriešená. V tomto smere poukázal na kritériá vymedzené v rozhodnutí Ústavného súdu ČR sp. zn. I. US 2844/14, ktorými sú najmä na strane pozostalých a zomretého intenzita ich vzťahu, vek zomrelého a pozostalých, existenčná závislosť na zomrelom, prípadne poskytnutie inej satisfakcie a na strane škodcu ako pôvodcu zásahu jeho postoj, dopad udalosti do duševnej sféry pôvodcu zásahu - škodcu , jeho majetkové pomery a mieru zavinenia príp. spoluzavinenia usmrtenej osoby. Kritériá, na ktoré je potrebné prihliadnuť a je potrebné ich posúdiť sú tak na strane subjektu zodpovedného ako aj na strane subjektu poškodeného, pričom dôkazné bremeno preukazovania je na žalobcoch. Kritériami na strane žalobcov sú: intenzita ich vzťahu s nebohou, k vek nebohej a vek žalobcov, otázka hmotnej závislosti žalobcov na nebohej, prípadne poskytnutie inej satisfakcie. K intenzite vzájomných vzťahov žalobcov s nebohou považoval za nevyhnutné vypočuť aj žalobcov. Ani skutočnosť, že v prípade žalobcov išlo o jediného syna a jedinú vnučku nebohej a že bývali v jednom meste sama o sebe ešte nevypovedá o intenzite ich vzťahov. Žalobca 1/ mal v čase smrti svojej matky 58 rokov a žalobkyňa 2/ takmer 37 rokov. Nebohá zomrela vo veku 83 rokov. Vzhľadom na uvedené možno dôvodne predpokladať, že žalobcovia neboli hmotne závislí na nebohej. Po materiálnej stránke dospelé deti nie sú závislé na svojich

rodičoch, keďže sú sami v produktívnom veku a štandardne sú schopné sa živiť svojou prácou. Aj keď niet pochýb o tom, že strata rodiča v akomkoľvek veku je bolestivá a sprevádzaná smútkom a preto vyššie uvedené môže vyznieť tvrdo, avšak z hľadiska posúdenia existencie zákonných predpokladov pre priznanie výšky náhrady nemajetkovej ujmy bude nevyhnutné uvedené vziať do úvahy a zaoberať sa intenzitou zásahu do súkromia a mierou citovej ujmy u žalobcov a rovnako tak aj jej posúdením v porovnaní s inými prípadmi, pri ktorých boli zo strany súdov pozostalým priznané náhrady nemajetkovej ujmy. Kritériami na strane zodpovednostného subjektu sú: postoj zodpovednostného subjektu, dopad udalosti do duševnej sféry zodpovednostného subjektu, majetkové pomery zodpovednej osoby, miera zavinenia, resp. spoluzavinenia zodpovednej osoby. K postoju zodpovednostného subjektu (či prejavil ľútosť, či sa ospravedlnil, ako sa správal bezprostredne po dopravnej nehode) považoval potrebné vypočuť aj žalovaného. Poukázal tiež na iné rozhodnutia v skutkovo podobných veciach, kde si dospelé deti uplatňovali nemajetkovú ujmu za smrť rodiča: Krajský súd v Trnave rozsudkom 23Co/337/2016 zo dňa 28.11.2016 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým bola priznaná plnoletým deťom za smrť otca pri dopravnej nehode suma 7 500 Eur (uplatňovali si 20 000 Eur, čo súd považoval za sumu neprimeranú), nežili s otcom v spoločnej domácnosti, ale pravidelne sa stretávali, žiadna spoluvina nebohého. Krajský súd v Bratislave rozsudkom 9Co/341/2015 zo dňa 26.10.2017 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým bola priznaná žalobcovi za smrť matky nemajetková ujma 7 500 Eur , vo zvyšku súd žalobu zamietol. Žalobca v prejednávanej veci bol v čase smrti matky 25 ročný, nežil s matkou v spoločnej domácnosti, nebol na ňu odkázaný výživou avšak mali dobré vzťahy a boli často v kontakte. Krajský súd v Žiline rozsudkom 7Co/61/2018 zo dňa 23.05.2018 zmenil rozsudok súd prvej inštancie v neprospech žalobcov a priznal žalobcom nemajetkovú ujmu 7000 Eur za smrť matky. Išlo o dospelé osamostatnené deti, spoluzavinenie nebolo preukázané. Krajský súd v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/424/2017 zo dňa 13.06.2019 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým bola dospelým deťom za smrť ich matky priznaná nemajetková ujma v sume 5000 Eur. Išlo o dospelých synov žijúcich v zahraničí, ktorí boli s matkou v pravidelnom telefonickom kontakte a minimálne 2-3krát do roka prišli k rodičom. Krajský súd v Žiline rozsudkom sp. zn. 8Co/91/2021 zo dňa 17.12.2021 zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že dospelým deťom za smrť ich otca priznal každému nemajetkovú ujmu 7500 Eur (súd prvej inštancie priznal každému 20 000 Eur), pričom prihliadol na to, že žalobcovia boli v čase dopravnej nehody plnoleté deti vo veku 26 a 25 rokov, aj keď nemali založené vlastné rodiny, žili v spoločnej domácnosti, ale viedli samostatný život. Žalobkyňa 3/ sa pracovne zdržiavala v Rakúsku. Deti neboli na rodičovi finančne závislé. Krajský súd Trnava rozsudkom sp. zn. 25Co/214/2016 z 12.04.2017 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým bola plnoletým deťom priznaná nemajetková ujma 9000 Eur (býval v spoločnej domácnosti s nebohým), 5000 Eur a 4000 Eur. Okresný súd Prešov rozsudkom 14C/298/2014 zo dňa 26.10.2016 priznal manželoviza smrť manželky nemajetkovú ujmu 10 000 Eur a plnoletým deťom 7000 Eur a 8000 Eur, Krajský súd Prešov rozsudok potvrdil 9Co/6/2017 zo dňa 28.08.2018. Intervenient mal za to, že v danom prípade je tak potrebné určiť podiel miery zavinenia žalovaného a podiel nebohej na vzniknutej situácii, následne určiť aká by vzhľadom na okolnosti prípadu (vek žalobcov, vek nebohej, intenzita vzťahu atď.) bola primeraná výška náhrady nemajetkovej ujmy a od tejto sumy odpočítať spoluzavinenie nebohej.

4. Žalobcovia 1/,2/ vo vyjadrení zo dňa 30.05.2023 popreli tvrdenia žalovaného, že skutočnosti, ktoré uviedli vo svojej žalobe zo dňa 17.04.2023 by boli výlučne všeobecnými tvrdeniami, a uviedli, že návštevy so starou matkou neboli len sporadické v rámci „sviatkov“, ale išlo o pravidelné navštevovanie jediného spoločného predka. Skutočnosť tvrdená v žalobe, že žalobcovia so zosnulou udržovali blízke citové vzťahy je podporená aj tým, že v prípade potreby pomáhali žalobcovia, najmä žalobca 2/ zosnulej s nákupmi, domácimi prácami a s vybavovaním záležitostí na úradoch a pod., pričom zosnulú navštevovali ako celá rodina, t.j. aj s pravnukmi zosnulej a trávili u nej voľné chvíle. Žalobca 1/ ako jediný potomok zosnulej, napriek svojmu zlému zdravotnému stavu, udržoval s touto blízky rodinný vzťah prostredníctvom telefonátov a v prípade ak mu to zdravie dovolilo, zosnulú navštevoval a zúčastňoval sa rodinných osláv, kedy celá rodinná vetva žalobcov 1/ a 2/ „utužovala“ rodinné vzťahy. Poukázali na to, že v súčasnosti je zdravotný stav žalobcu 1/ ešte viac zhoršený, pričom je možné predpokladať, že ku tomuto došlo aj z dôvodu tragickej udalosti - úmrtia jeho matky pri dopravnej nehode zo dňa 19.01.2022. Popreli tvrdenie žalovaného o tom, že uplatnená nemajetková ujma je neprimerane vysoká, pričom žalobou uplatnený nárok v zmysle ustálenej praxe s poukazom na Rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4Cdo 139/2011 je maximálnou čiastkou, ktorú môže súd v konaní priznať, z ktorého dôvodu si tento svoj nárok uplatnili žalobcovia 1/ a 2/ v maximálnej možnej miere a samotná výška nemajetkovej ujmy je na uvážení konajúceho súdu, pričom s poukazom na blízke citové väzby a s poukazom na

to, že rodinné väzby sú vo vzťahu medzi jedinými potomkami a rodičmi užšie ako v mnohodetných rodinách je zrejmé, že aj vzťah medzi žalobcami 1/ a 2/ a zosnulou bol veľmi blízky a nemajetková ujma predstavuje stratu, ktorú žalobcovia 1/ a 2 2/ utrpeli v citovej sfére a prioritne ju ani nie je možné vyjadriť v peniazoch, pričom vzhľadom na charakter blízkych citových väzieb v danej veci nie je postačujúce ani ospravedlnenie od žalovaného ako škodcu. Mali za to, že neobstojí ani tvrdenie intervenienta o možnej spoluvine zosnulej z dôvodu, že ak by čo aj len v teoretickej rovine existovala možnosť spoluviny zosnulej, musel by konajúci súd v trestnom konaní pri použití zásady trestného konania „in dubio pro reo - v pochybnostiach v prospech obvineného“ žalovaného v postavení obvineného spod žaloby oslobodiť, nakoľko by nebolo bez pochybností preukázané, kto bol vinníkom dopravnej nehody zo dňa 19.01.2022, avšak skutočnosť zavinenia je zrejmá z celého priebehu vyššie špecifikovaného trestného konania. Pokiaľ intervenient poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 2844/14 je v tejto súvislosti potrebné poukázať na to, že výpočet skutočností, na ktoré má konajúci súd prihliadať, bol predmetným rozhodnutím určený výlučne demonštratívnym spôsobom, a teda pri rozhodovaní je potrebné prihliadať na špecifiká konkrétneho prípadu, na ktorú skutočnosť poukázal aj Najvyšší súdu ČR vo svojom rozsudku zo dňa 13.05.2021 sp. zn. 25Cdo 1835/2020, v ktorom prevzal závery vyššie špecifikovaného rozhodnutia Ústavného súdu ČR a tieto následnej aj doplnil resp. bližšie špecifikoval pre účely uplatnenia nemajetkovej ujmy. Mali za to, že intervenient svojím podaním „bagatelizuje“ vzniknutú situáciu, pri ktorej došlo k usmrteniu osoby s poukazom na kritéria stanovené vyššie špecifikovaným rozhodnutím Ústavného súdu ČR, avšak práve s poukazom na dané kritéria stanovené vyššie špecifikovaným rozhodnutím Ústavného súdu ČR, avšak práve s poukazom na dané kritériá bolo opomenuté, že jednak vzťah medzi žalobcami 1/ a 2/ a zosnulou bol nadpriemerne dobrý, vek nebohej neodzrkadľoval jej vitalitu a psychické zdravie, ktoré bolo na vysokej úrovni, hmotná závislosť žalobcov na nebohej v tomto prípade neexistovala, no nebohá v prípade potreby poskytovala žalobcom 1/ a 2/ finančnú výpomoc resp. finančné dary, avšak poskytnutie inej satisfakcie nebolo do dnešného dňa vykonané, s výnimkou ospravedlnenia žalobcovi 1/ zo strany žalovaného, pričom ku tejto skutočnosti aj samotný Ústavný súd ČR/Najvyšší súd ČR v predmetnom rozhodnutí uviedol, že „satisfakcia sama o seba však nie je dostačujúca. Zároveň uviedol, že rodinné vzťahy, ktoré sú mimoriadne blízke a kvalitné sú dôvodom na zvýšenie náhrady (nemajetkovej ujmy). Taktiež uviedol, že základná suma náhrady, ktorú je možné modifikovať predstavuje v prípade najbližších osôb, ktorými sú manžel, rodič a dieťa, sumu zodpovedajúcu dvadsaťnásobku priemernej hrubej mesačnej nominálnej mzdy na počet zamestnancov v národnom hospodárstve za rok predchádzajúci smrti poškodený osôb“. Pri uplatnení kritéria na určenie výšky nemajetkovej ujmy, uplatňuje žalobca 1/ ako dieťa zosnulej resp. žalobca 2/ ako druhé pokolenie detí, dokonca nízku nemajetkovú ujmu a v žiadnom prípade nie vysokú, ako tvrdí intervenient. V súvislosti s rozhodnutiami, na ktoré vo svojom podaní poukázal intervenient sa nestotožnili a mali za to, že každý konkrétny prípad, je vo svojej podstate odlišný od všetkých predchádzajúcich a pri rozhodovaní je potrebné prihliadať na špecifiká daného konkrétneho rozhodovaného prípadu. S dôkazmi navrhnutými intervenientom súhlasili s výnimkou výsluchu žalovaného 1/, nakoľko jeho fyzický a psychický stav, aj v súvislosti so vzniknutou škodovou udalosťou zo dňa 19.01.2022, mu neumožňuje byť vypočutý v rámci súdneho konania.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením žaloby, poistnej zmluvy pre poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla č. 8020154046, obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. PB-1T/3/2023, informácie o zdravotnom stave neb. I. B., rozhodnutia Sociálnej poisťovne Bratislava zo dňa 19.09.2022 o priznaní invalidného dôchodku a lekárskeho posudku zo dňa 29.06.2022, správy neštátnej psychiatrickej ambulancie, F. J. K. zo dňa 04.12.2023, výsluchom žalobkyne 2/, žalovaného, zástupkyne intervenienta na starne žalovaného a svedka F. B..

6. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 25.01.2023 sp. zn. 1T/3/2023-203, právoplatným dňa 10.02.2023, bol žalovaný uznaný vinným z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 19. januára 2022 asi o 06.42 h v Považskej Bystrici, časť Horný Moštenec, došlo k dopravnej nehode tak, že pri funkčnom verejnom osvetlení vodič motorového vozidla riadiaci osobné motorové vozidlo značky Škoda Octavia, evidenčného čísla D. XXXXX, po ceste číslo III/1965, smerom od miestneho kostola na Dolný Moštenec, kde v úseku cesty pri rodinnom dome č. XX, v dôsledku nesprávnej techniky jazdy spočívajúcej v nevenovaní sa plne vedeniu vozidla a sledovaniu situácie v cestnej premávke, pri rýchlosti jazdy 52 km/h ± 10 %, nedbajúc na zvýšenú opatrnosť vo vzťahu k možnému prechádzaniu chodcov cez vozovku, oneskorene reagoval o časovú diferenciu 1,34 sekundy na chodkyňu I. B.,

prechádzajúcu cez vozovku, mimo priechodu pre chodcov, šikmo z pravej strany cesty na ľavú v smere jazdy vozidla, do ktorej pri strede vozovky narazil ľavou prednou časťou vozidla, pričom chodkyňa I. B. pri dopravnej nehode utrpela úrazovo-krvácavý šok pri drvivých poraneniach hrudníka (rozlomenie hrudnej chrbtice, pomliaždenie miechy, pomliaždenie pľúc, krvácanie do pohrudnicovej dutiny), ktoré utrpela spolu s ďalšími menej závažnými zraneniami, pričom na následky týchto zranení na mieste nehody dňa 19.01.2022 o 07.25 h zomrela. Obvinený F. E. porušil ustanovenia § 4 ods. 1 psím. e/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov, teda inému z nedbanlivosti spôsobil smrť. Za uvedený skutok bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, ktorý výkon trestu mu bol podmienečne odložený, určená skúšobná doba na 3 roky a uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 3 rokov. Zároveň mu súd uložil povinnosť poškodenému Renému Kalivodovi (žalobcovi 1/) nahradiť škodu vo výške 1 440,54 Eur titulom pohrebného a vo výške 303,27 Eur titulom trov právneho zástupcu. Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bol poškodený A. B. (žalobca 1/) so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

7. Zo záveru znaleckého posudku č. 9/2022 zo dňa 03.03.2022 vypracovaného Ing. Marcelom Jancom - znalcom v odbore doprava cestná v konaní vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica sp. zn. 1T/3/2023 mal súd za preukázané, že vozidlo Škoda Octavia vedené žalovaným sa pred zrážkou pohybovalo po ceste číslo III/1965 v smere jazdy od miestneho kostola na Dolný Moštenec, pričom technicky prijateľná rýchlosť vozidla bola pri zrážke s chodkyňou I. B. podľa výsledkov analýzy nehodového deja a ďalších skutočností 52 km/h v tolerancií ± 10 %, rýchlosť chodkyne 1,44 km/h v tolerancií ± 10 %, vozidlo narazilo do chodkyne ľavou prednou časťou. Chodkyňa I. B. by dopravnej nehode zabránila iba takým spôsobom, ak by neuskutočnila vstup do vozovky, resp. koridoru pohybu vozidla Škoda Octavia. Pred vstupom na vozovku sa musí chodec presvedčiť, či tak môže urobiť bez nebezpečenstva a len vstúpi na vozovku, nesmie sa tam bezdôvodne zdržiavať ani zastavovať. To platí na priechode pre chodcov i mimo neho. Chodec nesmie vstupovať na vozovku, a to ani pri použití priechodu pre chodcov, ak vzhľadom na rýchlosť a vzdialenosť prichádzajúcich vozidiel nemôže cez vozovku bezpečne prejsť. Z fotografií z miesta činu bolo vidieť, že chodkyňa sa nachádzala v pravej časti cesty III/1965 - vstupovala do jazdného pruhu vozidla škoda Octavia v čase, keď bolo vozidlo vedené vodičom - žalovaným, vo vzdialenosti 72,2 m od miesta zrážky. Na základe dostupných informácií, zistených skutočností na mieste dopravnej nehody, výsledkovo analýzy nehodového deja, výsledkov zabránení zo strany vodiča vozidla a ďalších skutočností, znalec konštatoval, že chodkyňa I. B. vstúpila na vozovku a vykonala prechod cez cestu III/1965 smerom k domu č. 51 bez nebezpečenstva vzhľadom na maximálne dovolenú rýchlosť 50 km/h. Priestorové zabránenie dopravnej nehody skoršou reakciou znamená, že v prípade ak by mal vodič možnosť skôr reagovať na vznik kolíznej situácie, či by pri rovnakej rýchlosti alebo skoršej reakcií dokázala zastaviť vozidlo pred miestom zrážky, resp. koridorom pohybu chodca. Na základe dostupných informácií zo spisového materiálu, resp. výpovede vodiča a taktiež skutočností zistených analýzou nehodového deja je technicky prijateľné predpokladať, že vodič začal reagovať na pohybujúcu sa chodkyňu I. B. 0,73 s pred miestom zrážky, pričom danú reakciu vodiča na pohybujúcu sa chodkyňu I. B. je technicky prijateľné predpokladať za oneskorenú - technicky nesprávnu. Ak by vodič vozidla reagoval o 1,34 s skôr oproti pôvodnej reakcií, pri rovnakej rýchlosti 52 km/h, teda v čase 2,07 s pred miestom zrážky, tak by zastavil pred miestom zrážky s chodkyňou I. B.. I. B. sa nachádzala v čase 2,07 s pred miestom zrážky približne v strede jazdného pruhu, v ktorom sa pohybovalo vozidlo Škoda Octavia a je technicky možné predpokladať, že vodič už na danú vzdialenosť mohol vidieť, resp. rozpoznať pohybujúcu sa chodkyňu po ceste III/1965 v smere od zastávky k domu č. 51. Pri včasnej a technicky správnej reakcií by bolo možné zastaviť vozidlo Škoda Octavia vedené žalovaným do miesta zrážky s chodkyňou iba v prípade, ak by sa vozidlo Škoda Octavia pohybovalo maximálnou rýchlosťou 24,4 km/h. Chodkyňa I. B. vykonala prechod cez cestu III/1965 v rozpore s technickým výkladom pravidiel cestnej premávky (§ 53 ods. 3 zákona č. 8/2009 Z.z.), tento prvok však neznemožnil vodičovi vozidla Škoda Octavia - žalovanému zabrániť dopravnej nehode - nebol technickou príčinou dopravnej nehody. Technickou príčinou predmetnej nehody bola nesprávna technika jazdy vodiča - žalovaného vo vzťahu k technickému výkladu zák. č. 8/2009 Z.z. (§ 4 ods. 1 písm. c, e), ktorá bola tým prvkom nehodového deja, ktorú vyvolal kolíznu situáciu a ktorý vodičovi znemožnil zabrániť dopravnej nehode. Vodičovi nebola vytvorená prekážka náhla, nakoľko pri správnej technike jazdy by vodič zastavil do miesta zrážky, resp. odvrátil dopravnú nehodu.

8. Z obsahu pripojeného spisu sp. zn. 1T/3/2023, a to zo záveru znaleckého posudku č. 4/2022 zo dňa 08.02.2022 vypracovaného Doc. MUDr. Jozefom Krajčovičom, PhD. a F. L. B. mal súd za preukázané,

že pri pitve nebohej I. B. neboli zistené žiadne chorobné zmeny na vnútorných orgánoch, ktorými by sa dala jej smrť vysvetliť iným spôsobom ako následkom nehodového úrazového deja zo dňa 19.01.2022.

9. Z lekárskej správy všeobecného lekára Andrily Havryso, Dr. mal súd za preukázané, že nebohá I. B. bola samostatne chodiaca a samostatná, v ambulancií ošetrujúceho lekára F. M. N. bola sledovaná pre ischemickú chorobu srdca, arteriálnu hypertenziu, diabetes melitus, nefropatiu pri arteriálnej hypertenzií, hyperurikémií, chronickej venóznej insuficiencie (stav po recidivujúcich povrchových flebotídach) a politropný vertebrogénny syndróm osteoporóza váhonostných zbybov, osteoporóza, gonatróza.

10. Žalobca 1/ je syn neb. I. B.. V žalobe uviedol, že s matkou boli na seba veľmi úzko citovo naviazaný a ujmu, ktorá mu bola spôsobená nie je možné nahradiť akýmkoľvek spôsobom a už vonkoncom nie len morálnou satisfakciou v podobe odsúdenia vinníka dopravnej nehody. Svoj blízky vzťah s nebohou I. B. popisoval prostredníctvom svojho právneho zástupcu, a predovšetkým v súvislosti so vzťahom žalobkyne 2/.

11. V priebehu konania právny zástupca žalobcov 1/,2/ predložil súdu správu Neštátnej psychiatrickej ambulancie MUDr. Evy Cosentinovej zo dňa 04.12.2023, z ktorej vyplýva, že žalobca 1/ je evidovaný v ambulancií psychiatričky F. J. K. od 19.02.2021. Doprovod udával zmeny so sústredením a pamäťou cca od roku 2020 so zhoršením asi 2 - 3 mesiace pred prvým kontaktom. Spočiatku stav imponoval ako depresívna epizóda, už vtedy vyslovené podozrenie na skorú demenciu, t.j. degeneratívne ochorenie mozgu s nepriaznivou prognózou. Depresia bola v priebehu cca 2 mesiacov zaliečená a pacient je bez degeneratívnych príznakov dodnes pri používaní psychofarmák. Pre pretrvávanie príznakov kognitívneho a pamäťového deficitu mu bolo navrhnuté psychodiagnostické vyšetrenie, ktoré bolo realizované 29.07.2021 na psychologickej ambulancií Mgr. T.Václaveka v Považskej Bystrici. Vyšetrenie potvrdilo významný úbytok kognitívnych a pamäťových funkcií na úroveň mentálnej subnormy (celkové IQ = 76) s poklesom pamäťových funkcií na úroveň 54, čo je psychológom hodnotené ako výrazné zníženie kapacity novopamäti. V ostatných psychických funkciách sú prítomné znaky dementného syndrómu mierneho stupňa. Pacient je rámcovo orientovaný svojim vekom, časom je nepresne orientovaný, je orientovaný miestom, keď príde na vyšetrenie. Jeho odpovede sú stručné, eventuálne za neho odpovedá manželka. Sú málo obsažné, odpovedá po latentenciách, je znížene kritický. Myslenie je spomalené, málo obsažné, netrpí bludmi. Osobnosť bola pred choroby mierne diferenciovaná, t.č. je zmenená prebiehajúcim degeneratívnym ochorením mozgu - demencia Allzheimerovho typu so skorším začiatkom. Pacient má sťaženú chápavosť pri zadávaní inštrukcií. Je narušená vštiepivosť, udržanie pamäťového obsahu a následná reprodukcia pamäťového materiálu. V sociálnom prostredí funguje vďaka ľudom zo svojej sociálnej siete. Sám sa v nej nevie pohybovať, pre uvedené v kombinácií s iným chorobami je plne invalidizovaný od roku 2022. Prognóza ochorenia je nepriaznivá s postupným prehlbovaním defektu pamäti a ostatných kognitívnych funkcií, aktuálne užíva terapiu - antiallzheimeriká a dochádza v doprovode manželky na pravidelné kontroly. V uvedenom stave sa nachádzal aj v období smrti svojej matky datovanom ku dňu 19.01.2022. Priebeh jeho choroby je predpokladaný, ničím mimoriadny, so zvýšením liečby v 10/2023. Vzhľadom k vyššie uvedeným informáciám nie je schopný vypovedať na súdnom pojednávaní a podávať validné informácie.

12. Vychádzajúc z vyššie uvedenej správy, vzhľadom na súčasný fyzicky a psychický stav žalobcu 1/, ktorý neumožnil jeho výsluch na pojednávaní, súd dôkaz výsluchom žalobcu nevykonal.

13. Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne Bratislava zo dňa 19.09.2023 mal súd za preukázané, že žalobca 1/ bol uznaný invalidným od 14.02.1984. Invalidita vznikla v dôsledku úrazu - stav po reznom poranení ľavého predlaktia. Po kontrolnej lekárskej prehliadke vykonanej dňa 19.05.1994 bol uznaný naďalej čiastočne invalidným a pri kontrolnej prehliadke vykonanej dňa 04.10.2004 dosiahol mieru poklesu schopností vykonávať zárobkovú činnosť nad 50 % za rozhodujúce zdravotné postihnutie bez zvýšenia za iné ochorenia. Na základe žiadosti o zvýšenie sumy invalidného dôchodku bol jeho zdravotný stav opäť posúdený 22.04.2022 so záverom, že je naďalej čiastočne invalidný s mierou poklesu schopností vykonávať zárobkovú činnosť 50 %, od 04.02.2022 pre rozhodujúce postihnutie so zvýšením o 10 %. Medicínsky od marca 2021 sa lieči u psychiatra pre spomalené myslenie s postupným vývojom kognitívneho charakteru, ktoré zhodnotil psychológ so záverom výraznej deteriorácie kognitívnych schopností na báze organických patologických zmien zvýraznených mestickými poruchami (MQ 54) a dezorientáciou na úrovni mentálnej subnormy s IQ 76. Následne psychiater konštatuje ťažkú depresívnu poruchu a demenciu Allzheimeroveho typu. Na základe ďalších závažných ochorení bola vyššie

uvedeným rozhodnutím zvýšená miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť rozhodujúceho postihnutia na celkových 75 %. Pracovný potenciál je vzhľadom na kombináciu ochorení s fyzickým i psychickým postihnutím znížený na 20 % čo zodpovedá „plnej“ invalidite. Žalobcovi 1/ bol priznaný od 04.02.2022 invalidný dôchodok vo výške 832,30 Eur.

14. Žalobkyňa 2/ je vnučkou neb. I. B.. Na pojednávaní uviedla, že so starou mamou mali veľmi pekný a silný citový vzťah, boli na seba citovo naviazané. Žalobca 1/ bol jej jediný syn a ona jediná vnučka. Keďže ju mala ako jedinú vnučku, jej tri deti boli pre ňu jediné pravnúčatá, z ktorých sa od narodenia veľmi tešila a boli zmyslom jej života za posledné roky. Stará matka bývala v H. F., otec v Orlovom a ona býva v Udiči. V minulosti od jej narodenia asi do času keď začala chodiť na základnú školu, bývali v jednej domácnosti, ona, jej rodičia a starí rodičia, a teda aj neb. I. B.. V istom období bývali aj na sídlisku Rozkvet, neskôr sa vrátili naspäť do Orlového, tam bývali v rodinnom dome starých rodičov. Neskôr, keď zomrel brat starej matky aj jeho manželka, stará matka sa rozhodla aj so starým otcom, že sa na čas odsťahujú do Horného Moštenca, kde býval jej nebohý brat s manželkou. Nemali v pláne tam ostať, chceli len dochovať zvieratá, ktoré tam ostali a chceli sa vrátiť späť do Orlového. Hospodárenie sa im celkom zapáčilo a rozhodli sa, že tam ostanú. Ona a jej rodičia ostali bývať v Orlovom. Toto bolo v období, keď chodila na základnú školu. Keď bola menšia so starou mamou sa stretávala aj každý týždeň, trávila tam aj niektoré z letných prázdnin. Keď boli v rodine nejaké oslavy, sviatky, tieto trávili spoločne. Aj teraz keď boli v rodine nejaké sviatky, narodeniny, meniny, stará matka nikdy nechýbala na žiadnej takejto udalosti. Keď sa aj nenavštevovali teraz ako dospelý každý týždeň, boli v telefonickom kontakte, volali si aj viackrát do týždňa. Aj keď nešli na návštevu jej rodina všetci, išiel napr. k starej mame iba jej manžel, napr. pokosiť trávu a ona ostala s deťmi doma. Jej otec – žalobca1/ začal mať ešte pred autonehodou zdravotné problémy a stará mama chodievala za ním do Orlového. Mala taký zvyk, že chodievala ráno do kostola z Moštenca do Považskej Bystrice autobusom a potom išla autobusom z Považskej Bystrice do Orlového za otcom. Navštevovala domácnosť žalobkyne 2/ v Udiči, napr. keď niečo grilovali alebo keď mali ako rodina nejaké sviatky, išli po ňu do Horného Moštenca autom a priviezli do Udiče. Niekedy ju od nich odviezli k jej rodičom do Orlového, u nich mala vlastnú izbu a pobudla tam aj niekoľko dní. Uviedla, že stará matka jej veľmi chýba, rovnako aj jej deťom. Jednu starú mamu majú v Bratislave, s ktorou sa stretávajú sporadicky, čiže najviac vnímali osoby jej rodičov ako starých rodičov a jej babku, teda neb. I. B., volali ju starká. Má fotografie v albumoch, kde neb. I. B. bola s jej deťmi na rôznych oslavách, keď boli u nej na dvore.

15. Ku vzťahu žalobcu 1/ a I. B. žalobkyňa 2/ uviedla, že žalobca 1/ bol pre neb. I. B. jediné dieťa, mali veľmi silný citový vzťah. Často si telefonovali, aj sa stretávali. Telefonovali si viackrát týždenne a určite raz za týždeň sa stretávali. Stará mama, pretože už mala pokročilý vek mala isté zdravotné problémy, ale nemala žiadne závažné ochorenie, užívala nejaké lieky ale vzhľadom na jej vek, jej psychický a fyzický stav bol úplne v poriadku. Dalo sa s ňou rozprávať ako s rovesníkom, nemala nejakú stareckú demenciu. Dokázala ísť na úrad, zatelefonovať tam. Drobné nákupy si zabezpečila aj sama, ale už keď potrebovala priniesť ťažší nákup, ako napr. mlieko, vodu, tak jej toto priviezol jej manžel. Lekárov navštevovala sama. Zvládala aj práce okolo domu, kosiť a odhadzovať veľa snehu chodil jej manžel.

16. Pokiaľ sa týka zdravotného stavu žalobcu 1/, uviedla, že predtým ako sa stala dopravná nehoda začal mať nejaké zdravotné problémy, všímali si na ňom zmeny najmä na psychickej stránke. Po tom ako sa stala predmetná nehoda všimli si, že sa začal jeho zdravotný stav zhoršovať. Navštevuje psychiatra, užíva predpísané lieky, bola mu potvrdená demencia alzheimerovho typu, jeho zdravotný stav sa zhoršuje. Prednedávnom mu lekárka zvyšovala dávky predpísaných liekov. Ani ona ani žalobca 1/ neboli na starej matke finančne závislí, ale v prípade potreby by im vedela finančne pomôcť. V minulosti pomohla jej rodine, keď si chceli kupovať rodinný dom, tak im darovala finančnú hotovosť 10 000 Eur, bolo to asi pred 7 rokmi. Vedela o tom, že odkladala peniaze a sporila aj jej deťom. Stará matka chodila aj na oslavy narodenín, menším žalobcu 1/, rovnako aj on chodieval k nej. Pri príležitosti sviatkov starej matky, keďže rodičia nemajú auto, museli ich k starej matke s manželom voziť ich autom. Oslavy sa väčšinou robili u rodičov alebo u nich. Vianočné a veľkonočné sviatky trávila u jej rodičov. Počas vianočných sviatkov boli navštíviť rodičov, kde bola aj stará matka alebo naopak jej manžel doviezol rodičov a starú mamu na návštevu k nim. Dom, v ktorom bývala stará mama predali, pretože sa oň nevládali starať, otec kvôli zdravotnému stavu a ona a jej manžel kvôli tomu, že majú svoj vlastný dom v Udiči. V súvislosti so smrťou starej matky nemusela vyhľadať odbornú pomoc, je veriaci človek, ide do kostola, pomodlí sa. Žalobca 1/ žije v spoločnej domácnosti s jej matkou. Z rozprávania matky vie, že žalovaný sa bol tesne po tragickej udalosti ospravedlniť osobne žalobcovi 1/ u neho doma, žalobkyni 2/

neospravedlnil. Škodu, na ktorú bol zaviazaný v trestnom konaní uhradila poisťovňa, jej ani žalobcovi 1/ žiadne iné finančné prostriedky neposkytol.

17. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že bol u žalobcu 1/ v Orlovom ešte v deň tragickej udalosti, kde z rodinného domu vyšla jeho manželka, ktorá uviedla, že žalobca 1/ má nejaké zdravotné problémy, nechce aby sa mu zhoršili. Prišiel sa ospravedlniť, v ten večer hovoril iba s manželkou žalobcu 1/, ktorá nechcela, aby sa z dôvodu zdravotných problémov rozprával priamo so žalobcom 1/. Manželke žalobcu 1/ sa ospravedlnil. Druhýkrát bol u žalobcu 1/ v Orlovom buď v deň pohrebu, alebo deň pred pohrebom, kedy sa ponúkol, že zaplatí náklady na pohreb, rozprával sa znovu len s manželkou žalobcu 1/, táto však peniaze odmietla. Svoj skutok oľutoval a ľutuje ho aj teraz. Komunikoval s likvidátorkou poisťovne a keďže manželka žalobcu 1/ odmietla jeho ponuku na zaplatenie nákladov na pohreb, tak v momente ako mu bol doručený trestný rozkaz, tento posunul likvidátorke poisťovne na plnenie. Uviedol ďalej, že je slobodný, býva v rodinnom dome, ktorý patrí jeho rodičom. Býva spolu s rodičmi a starou matkou, na bývanie prispieva nepravidelne od 50 do 200 Eur. Nemá žiadne vyživovacie povinnosti, nevlastní žiadne nehnuteľnosti, je vlastníkom motorového vozidla zn. Škoda Octavia, rok výroby 2016. Nevlastní hnuteľné veci väčšej hodnoty. Pracuje ako dispečer cyklických zvozov v spoločnosti Megawaste, s.r.o. s príjmom cca 1 300 Eur mesačne netto, nemá žiadne finančné záväzky, ani pôžičky.

18. Svedok F. B., manžel žalobkyne 2/ na pojednávaní uviedol, že z jeho pohľadu, vzhľadom na to tak žalobkyňa 2/ ako aj žalobca 1/ keďže boli jedináčikovia mali s I. B. nadštandardný vzťah, na základe intenzity stretávania. I. B. chodievala každý deň do kostola do Považskej Bystrice a odtiaľ vedela aj sama zájsť do Orlového, kde býva žalobca 1/. Zúčastňovala sa každej rodinnej oslavy, trávila Vianoce u svokrovcov, resp. aj s jeho rodinou, vedeli sa u nich zastaviť, keď vedeli že je v Orlovom. Mala rodinný dom v Moštenci s veľkou záhradou, ktorú bolo treba udržiavať, tak jej chodili pomáhať. Ku koncu jej života, keďže svokor (žalobca 1/) už ochorel, tak tam chodieval len on. Predtým chodievali spolu so svokrom. Inak keď mala nejaký sviatok chodievali aj k nej on s manželkou a keďže nemali auto, brali autom aj svokrovcov. Uviedol, že vie o tom, že neb. I. B. často telefonovala s manželkou aj so svokrom, minimálne raz do týždňa boli v telefonickom kontakte obaja. K nim do Udiče sa nemala ako dostať autobusom, a to aj vzhľadom na jej vysoký vek, ale keď bola nejaká oslava, prišla ku svokrovcom, oni tam prišli za ňou. S manželkou neboli od I. B. finančne závislí ale boli situácie, keď kupovali dom, kde teraz bývajú, tak im pomohla sumou 10 000 Eur. Pred dvoma rokmi, keď kupovali auto im sama ponúkla pomoc vo výške 5 000 Eur. Každému pravnúčaťu prispela na sporenie po 1 000 Eur, a to minimálne dvakrát. Keď mali nejaký sviatok alebo Vianoce, dala im do obálky ako dar peniaze. Žalobcovi 1/ nechala v podstate rodinný dom, ktorý postavila so svojim manželom, finančne im pomáhala keď chodila manželka na vysokú školu. Zdravotný stav žalobcu 1/ sa neustále zhoršuje a či sa zhoršuje od dopravnej nehody rýchlejšie, ale či je to naozaj v dôsledku nehody, k tomu sa vyjadriť nevedel s poukazom na to, že nie je lekár. I. B. bola na svoj vek ešte v dobrej kondícií, ale také práce ako je kosenie, keďže pozemok mal 2 000 m2 by už nezvládla, ale ešte jej posledný rok života ich zásobovala cesnakom a cibuľou, ktoré dopestovala na svojej záhrade. Vo svojom veku mala viacero zdravotných problémov, ale na jej vek bola podľa v dobrej kondícií. Na bežné kontroly k lekárovi chodila sama. I. B. bola pre neho samotného „bútľavou vŕbou“ a pre žalobkyňu 2/. Veľa vecí jej mohli povedať takých, ktoré neriešia s rodičmi.

19. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

20. Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

21. Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

22. Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

23. Po zhodnotení všetkých skutočností a dôkazov súd dospel jednoznačne k záveru, že žaloba je dôvodná len čiastočne.

24. Právo na ochranu osobnosti môže uplatniť iba tá fyzická osoba, voči osobnosti ktorej smeroval neoprávnený zásah. Nárok na nemajetkovú ujmu majú principiálne rodinní príslušníci, ktorí mali k zosnulému citové, morálne a sociálne väzby. Ide najmä o starých rodičov, rodičov, súrodencov, manželov, deti, ktorí stratili pri dopravnej nehode svojho vnuka, dieťa, súrodenca, manžela, či otca. Každá z týchto osôb si môže uplatniť nemajetkovú ujmu, ktorej výška bude závisieť od intenzity vzťahov k usmrtenej osobe. Pri posudzovaní, kto si môže uplatniť nemajetkovú ujmu, je rozhodujúci faktický vzťah medzi oprávnenou osobou a zosnulou blízkou osobou. Faktický vzťah je dôležitejší ako formálne príbuzenstvo. Pri neoprávnenom zásahu do osobnostných práv fyzickej osoby vzniká osobná väzba medzi oprávnenou osobou a povinnou osobou.

25. V konaní bolo nesporné, že matka žalobcu 1/ a stará matka žalobkyne 2/ I. B. v dôsledku dopravnej nehody, ktorú zavinil žalovaný, utrpela zranenia, pričom na následky týchto zranení dňa XX.XX.XXXX zomrela, za čo bol žalovaný, trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 25.01.2023, sp.zn. 1T/3/2023 – 203, právoplatným dňa 10.02.2023, uznaný vinným z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods.1 Trestného zákona a odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, ktorý výkon trestu mu bol podmienečne odložený, určená skúšobná doba na 3 roky a uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 3 rokov. Zároveň mu súd uložil povinnosť poškodenému (žalobcovi 1/) nahradiť škodu vo výške 1 440,54 Eur titulom pohrebného a vo výške 303,27 Eur titulom trov právneho zástupcu. Tým je daná zodpovednosť žalovaného za nemajetkovú ujmu spôsobenú neoprávneným zásahom do osobnosti žalobcov 1/, 2/ v zmysle § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka.

26. Spornou zostala uplatnená výška nemajetkovej ujmy žalobkyňou, ktorú žalovaný ako aj intervenient na strane žalovanej považovali za neprimeranú. Intervenient tiež namietal, intenzitu zásahu do osobnostných práv žalobu 1/ s poukazom na jeho zdravotný stav a intenzitu zásahu do osobnostných práv žalobkyne 2/ ako aj poukazoval na spoluzavinenie chodkyne I. B..

27. Zavinená smrť blízkej osoby môže vzhľadom na vzájomné úzke a pevné sociálne, morálne, citové a kultúrne väzby predstavovať vážnu nemateriálnu ujmu pre rozvíjanie a napĺňanie osobnosti postihnutej fyzickej osoby. Smrťou matky žalobcu 1/ a starej matky žalobkyne 2/ došlo u žalobcov k závažnému zásahu do ich osobnostných práv (práva na súkromie a rodinný život), pričom následok tohto zásahu je nereparovateľný. Žalovať o upustenie od neoprávneného zásahu alebo odstránenie následkov neoprávneného zásahu teda nemožno. Súčasťou súkromného života je nepochybne aj rodinný život, zahŕňajúci vzťahy medzi blízkymi príbuznými, a preto rešpektovanie súkromného, teda i rodinného života musí zahŕňať právo na vytváranie a rozvíjanie vzťahov s ďalšími ľudskými bytosťami, aby bolo možné okrem iného tiež rozvíjať a napĺňať vlastnú osobnosť. Morálne zadosťučinenie v danom prípade už žalobcovia čiastočne dosiahli, keď bol pôvodca neoprávneného zásahu potrestaný prostriedkami trestného práva.

28. Zavinená smrť blízkej osoby, však môže, vzhľadom k vzájomným úzkym a pevným sociálnych, morálnym a citovým väzbám, predstavovať natoľko závažnú nemateriálnu ujmu pre rozvíjanie a napĺňanie osobnosti pozostalého, že môže byť kvalifikovaná ako ujma znižujúca jeho dôstojnosť či vážnosť v spoločnosti (nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. PL. ÚS 16/04 zo 4. mája 2005). Z tohto pohľadu ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujú podmienky pre uplatnenie finančnej satisfakcie za ujmu spočívajúcu v zásahu do osobnostných práv v dôsledku smrti blízkej osoby. Preto smrť matky žalobcu 1/ a starej matky žalobkyne 2/ predstavuje udalosť mimoriadnu s nenapraviteľným následkom, v prípade ktorej je morálna satisfakcia (ktorá už bola čiastočne dosiahnutá) z hľadiska zadosťučinenia nepostačujúca. Preto súd aplikoval § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka a žalobcom 1/,2/ priznal náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

29. Z citovaného ustanovenia § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka vyplýva, že zákon určeniu výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch súdom nestavuje žiadne medze. Pre určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy však § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka zakotvuje taxatívne dve kritériá. Prvým je závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy (čím závažnejšia je čo do svojej intenzity aj svojho trvania, tým vyššia by mala byť aj suma peňažného zadosťučinenia).

30. U žalobcu 1/, ktorý bol synom nebohej I. B. prítomnosť intenzívnej interpersonálnej väzby (matka - dieťa) na výsostne emocionálnom základe je do istej miery determinovaná jeho zdravotným stavom v čase úmrtia jeho matky. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalobca 1/ bol jediným synom neb. I. B. a so svojou matkou mal prirodzený citový vzťah rodiča a dieťaťa. So svojou matkou síce nežili v spoločnej domácnosti avšak kontakt medzi nimi bol pravidelne prostredníctvom telefonických hovorov viackrát za týždeň, bežných návštev raz za týždeň a trávením spoločných chvíľ na rôznych rodinných stretnutiach pri príležitosti rôznych sviatkov členov rodiny alebo Vianoc atď.. Zo správy neštátnej psychiatrickej ambulancie, F. J. K. zo dňa 04.12.2023, z rozhodnutia sociálnej poisťovne zo dňa 19.09.2022 o priznaní invalidného dôchodku a lekárskeho posudku zo dňa 29.06.2022, ako aj z výsluchu žalobkyne 2/ a svedka F. B. bolo preukázané, že už pred samotnou dopravnou nehodou sa u žalobcu1/ prejavili psychické problémy, bol nepresne orientovaný časom, mal narušenú pozornosť, spomalené myslenie. Vyšetrenie potvrdilo pokles pamäťových funkcií, čo bolo hodnotené aj ako výrazné zníženie kapacitu novopamäti, celkové IQ bolo na úrovni mentálnej subnormy. V konaní nebolo preukázané, že závažná duševná porucha pre ktorú je žalobca 1/ prakticky vylúčený z prežívania jednotlivých sfér života a pre ktorú súd upustil aj od jeho výsluchu sa rozvinula ako dôsledok predmetnej nehody pri ktorej došlo k usmrteniu jeho matky. Na druhej strane samotné prežívanie žalobcu 1/ a jeho zásah do práv na ochranu života a zdravia, ľudskej dôstojnosti ako aj práva na súkromný a osobný život nemožno vylúčiť len z dôvodu jeho zdravotného stavu.

31. U žalobkyne 2/, ktorá bola vnučkou nebohej I. B. prítomnosť intenzívnej interpersonálnej väzby existovala. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalobkyňa 2/ bola jediná vnučka neb. I. B., so svojou starom matkou síce nežila v spoločnej domácnosti avšak stretávali sa spolu na rodinných oslavách, počas sviatkov a boli viac krát do týždňa v telefonickom kontakte. Pomáhala jej spolu s manželom pri prácach okolo domu, ktoré I. B. vzhľadom na svoj vek nezvládala. I napriek tomu, že nebola na starej matke finančne závislá finančne I. B. pomohla jej rodine aj finančne – prispela na kúpu rodinného domu, auta. Podľa svedka Kostku žalobkyňa 2/ zdieľala so starou matkou niektoré svoje starosti.

32. Ďalším kritériom pre určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy sú okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo. Je nutné skúmať aj okolnosti na strane pôvodcu neoprávneného zásahu - mieru jeho zavinenia a prípadnú mieru spoluzavinenia inej osoby na usmrtení nebohej, postoj pôvodcu a jeho majetkové pomery.

33. Súd z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že dopravnú nehodu, následkom ktorej zomrela I. B., spôsobil výlučne žalovaný. Zo znaleckého posudku Ing. Marcela Janca č. 9/2022 vyplýva, že I. B. vykonala prechod cez cestu III/1965 v rozpore s technickým výkladom pravidiel cestnej premávky (§ 53 ods. 3 zákona č. 8/2009 Z. z.), na ktorú skutočnosť poukazoval v priebehu konania intervenient, tento prvok však neznemožnil vodičovi (žalovanému) zabrániť dopravnej nehode a teda nebol technickou príčinou dopravnej nehody, ktorou naopak bola nesprávna technika jazdy žalovaného vo vzťahu k technickému výkladu zákona č. 8/2009 Z.z. (§ 4 ods. 1 písm. c, e) , ktorá bola tým prvkom nehodového deja, ktorý vyvolal kolíznu situáciu a ktorý vodičovi vozidla znemožnil zabrániť dopravnej nehode. Na základe vyššie uvedeného súd dospel jednoznačne k záveru, že spoluzavinenie inou osobou a to ani samotnou I. B. preukázané nebolo.

34. Za určitú satisfakciu (hoci jej význam možno za daných okolností označiť ako marginálny) možno považovať už samotné rozhodnutie súdu v trestnom konaní, ktorým súd právoplatne odsúdil žalovaného za spáchanie daného skutku (prečin usmrtenia) a uložil mu trest odňatia slobody s podmienečným odkladom a trest zákazu činnosti. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že vinník nehody sa ospravedlnil len žalobcovi 1/ ako priamemu príbuznému (prostredníctvom manželky žalobcu 1/) a snažil sa mu byť nápomocný pri úhrade nákladov za pohreb.

35. Výška náhrady nemôže nikdy absolútne súvisieť s vekom a zdravotným stavom nebohej, avšak je potrebné zohľadniť aj to, že nebohá bola v čase smrti vo vysokom veku (84 rokov). V čase smrti trpela viacerými ochoreniami: ischemickou chorobou srdca (nedostatočné prekrvenie srdca spôsobené zúžením alebo upchatím tepien, ktoré vyživujú srdce – pozn. súdu), arteriálnou hypertenziou III. stupňa (vysoký krvný tlak), diabetes mellitus (cukrovka), nefropatiou (ochorenie obličiek), chronickou venóznou insuficienciou (oslabený návrat krvi z dolných končatín k srdcu - pozn. súdu), osteoporózou a polytopným vertebrogénnym syndrómom (na viacerých miestach sa vyskytujúce bolesti chrbtice – pozn. súdu). Zároveň je však potrebné zohľadniť aj to, že I. B. bola v čase pred smrťou samostatne chodiaca a bola samostatná v tom zmysle, že nebola odkázaná na pomoc iných osôb pri úkonoch sebaobsluhy.

36. Aj po zohľadnení vyššie uvedených kritérií je však nutné konštatovať, že určenie výšky peňažnej náhrady v prípade smrti blízkej osoby ako následku neoprávneného zásahu nie je objektívne možné, keďže ľudský život nie je obchodovateľný tovar a jeho hodnota je v peniazoch nevyčísliteľná. Možno tak iba zmierniť ťažkú citovú ujmu za neoprávnený zásah do práva na ochranu poškodeného a pozostalých blízkych osôb. Určenie konkrétnej výšky peňažného zadosťučinenia je teda vecou voľnej úvahy súdu. Podľa nálezu Ústavného súdu SR 288/2018 z 05.12.2017 však pri určovaní výšky nemajetkovej ujmy musia všeobecné súdy zároveň zohľadňovať svoju vlastnú rozhodovaciu činnosť, a teda v súlade s princípom rovnosti rozhodovať v porovnateľných veciach rovnako a v ich judikatúre by tak mal existovať vzťah priamej úmernosti medzi závažnosťou ujmy a výškou priznanej náhrady. Súd teda skúmal aj súdne rozhodnutia v obdobných veciach, pričom zistil, že plnoletým deťom (čo je aj prípad žalobcu 1/) priznal: Krajský súd Trenčín 19Co 63/2022 – 13.000 Eur, Krajský súd Trenčín sp. zn. 5Co/107/2019- 2 x 12.000 Eur, Krajský súd Nitra sp. zn. 12Co 121/2020 - 15.000 Eur, Krajský súd Trenčín sp. zn. 5Co 187/2019 – 12 000 Eur, Krajský súd Košice sp. zn. 9Co 21/2017, 2 x 10.000 Eur, 13.000 Eur, 15.000 Eur, Krajský súd Nitra sp. zn. 9Co/114/2022 -15.000 Eur, Krajský súd v Žiline sp. zn. 5Co/315/2012 po 10.000 Eur, Krajský súd v Trenčíne sp. zn. 27Co/61/2020 - 10.000 Eur, Krajský súd v Prešove sp. zn. 21Co/137/2017 - 20.000 Eur a iným blízkym osobám (čo je aj prípad žalobkyne 2/): Krajský súd Bratislava sp. zn. 2CoPr 10/2019 - 8.000 Eur, Krajský súd Prešov sp. zn. 13Co 12/2021 - 7.000 Eur, Krajský súd Trenčín sp. zn. 17Co/322/2017 - 10.000 Eur, Krajský súd Nitra sp. zn. 7Co/286/2017 - 10.000 Eur, Krajský súd Prešov sp.zn. 22Co 43/2022 - 2.000, 2 x 4.000 Eur, Krajský súd Prešov sp. zn. 20Co/183/2014 - 5.000 Eur.

37. Súd sa však stotožnil s námietkou žalovaného a intervenienta o neprimeranosti uplatnenej výšky nemajetkovej ujmy. Podľa názoru súdu je výška žalobcami požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy na osobnostných právach (žalobca 1/ vo výške 10 000 Eur a žalobkyňa 2/ vo výške 4 000 Eur) neprimeraná okolnostiam prípadu a následkom zásahu do týchto práv. Náhrada nemateriálnej ujmy v peniazoch slúži len na zmiernenie následkov vzniknutej ujmy, pričom pri stanovení jej výšky súd musí zohľadniť okolnosti, za ktorých k tejto ujme došlo (§ 13 ods. 3 OZ). Takýmito okolnosťami sú okrem iných aj otázky súvisiace so zavinením zásahu do práv na ochranu osobnosti. Vyššia náhrada bude prichádzať do úvahy v prípadoch úmyselného zásahu do práv na ochranu osobnosti ako v prípade nedbanlivosti.

38. Po zohľadnení závažnosti vzniknutej nemajetkovej ujmy žalobcov 1/ a 2/, okolností, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo, ospravedlnenia pôvodcu neoprávneného zásahu a rozhodovacej činnosti v obdobných veciach (výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch priznanej plnoletým deťom pri smrti rodiča) súd dospel k záveru o primeranosti náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch žalobcovi 1/ vo výške 5 000 Eur a žalobkyni 2/ vo výške 2000 Eur. Tieto náhrady nemajetkovej ujmy majú potenciál byť primeranými a aspoň sčasti zmierniť dôsledky neoprávneného zásahu. Zároveň sú spôsobilé na jednej strane byť spravodlivým zadosťučinením pozostalým a na druhej strane nevytvárať priestor pre ich bezdôvodné obohacovanie. Vo zvyšnej časti, t. j. nad výšku súdom určenej náhrady nemajetkovej ujmy, súd žalobu ako neopodstatnenú zamietol.

39. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP. Žalobcovia 1/ a 2/ mali úspech čo do merita veci, teda v otázke zásahu do osobnostných práv, neúspech mali v časti nepriznanej nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorej výška priznania však závisela od úvahy súdu. Preto súd žalobcom 1/ a 2/ priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (viď Nález Ústavného

súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 475/2018 zo 4. februára 2021). O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia cestou Okresného súdu Trenčín, pracovisko Považská Bystrica na Krajský súd v Trenčíne, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka , čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje , v akom rozsahu sa napáda , z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) .

Odvolanie musí podať podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.

.

.